

UTFRÅGNINGAR I EUROPAPARLAMENTET
SVAR PÅ FRÅGOR TILL DEN NOMINERADE
KOMMISSIONSLEDAMOTEN

László KOVÁCS

(Energi)

Del A – Allmänna frågor

I. Personligt och yrkesmässigt

- 1. *Vilka aspekter av dina personliga kvalifikationer och yrkeserfarenhet anser du ha varit särskilt relevanta för din nominering och för din eventuella roll som kommissionsledamot?***

Under min karriär har jag fått **stor erfarenhet av internationell politik, diplomati och styrelseformer**. Jag har arbetat med den **europiska integreringsprocessen i mer än två årtionden**. Vid sidan av EU har jag arbetat med alla europeiska och transatlantiska institutioner av betydelse, bland annat Nato, Europarådet (ledamot i Europarådets parlamentariska församling 1990-94 och medlem i visemannrådet 1997-99), OSSE (ordförande 1995) och Centraleuropeiska initiativet. Jag har haft förmånen att få tjäna som **ungersk utrikesminister i två omgångar** (1994-1998 och från 2002) och bli vald till **vice ordförande för Socialistinternationalen** (från 2003), vilket inneburit att min internationella verksamhet också sträckt sig utanför Europas gränser. Detta har gett mig ett omfattande nätverk av arbetsrelationer, personliga relationer och bekantskaper i Europa och övriga världen som jag kommer att ha nytta av i mitt nya uppdrag som kommissionsledamot med ansvar för energifrågor.

När jag i slutet av 1970-talet var verksam som politisk analytiker vid Ungerska Socialistpartiet ägnade jag mig huvudsakligen åt de öst-västliga relationerna och de socialdemokratiska rörelserna i hela världen. Jag kom fram till slutsatsen att den konstlade uppdelningen av Europa måste försvinna och började arbeta för detta. I början av 1980-talet deltog jag i hemliga samtal med företrädare för Europeiska gemenskaperna som slutligen ledde fram till att EG och Ungern 1988 ingick flera avtal och upprättade fullständiga diplomatiska förbindelser. Jag deltog också i flera oberoende initiativ inom ungersk utrikespolitik, bland annat Ungerns anslutning till ledande internationella ekonomiska organisationer (Internationella valutafonden och Världsbanken) och (åter)upprättandet av diplomatiska förbindelser med Heliga stolen, Republiken Korea, Republiken Sydafrika och Staten Israel. Som statssekreterare i utrikesministeriet medverkade jag till att öppna de

ungerska gränserna för östtyska flyktingar i september 1989, vilket bidrog till Berlinmurens fall.

Som ledamot (1990-94), och senare som ordförande i det ungerska parlamentets utrikesutskott, deltog jag i arbetet med att i fastställa prioriteringarna för Ungerns utrikespolitik, som grundas på samförstånd. Under min första mandattid som utrikesminister bidrog Ungern till den regionala stabiliteten genom att sluta ”grundläggande fördrag” med sina grannländer. 1995 var jag sittande ordförande för OSSE. Europarådet inbjöd mig till att vara med och forma organisationens framtid i ”visemannarådet”. Jag var med om att föra anslutningssamtalen med Nato i hamn 1998 och att samma år inleda förhandlingarna med EU. Under min andra period som utrikesminister fortsatte Ungern att bidra till den regionala stabiliteten. Man hittade nya juridiska former, i enlighet med europeiska värderingar och bestämmelser, för stödet till ungerska minoriteter utanför landets gränser. Ungerns anslutningssamtal med Europeiska unionen slutfördes med framgång. Som ordförande för regeringens integreringskabinett hade jag också ansvaret för Ungerns förberedelser inför integreringen. Jag företrädde Ungerns ståndpunkt i diskussionerna om det nya konstitutionella fördraget och verkade då för medlemsstaternas lika rättigheter, förbättrat samarbete, aktiv utrikes- och säkerhetspolitik, europeiskt försvar och skydd av minoriteter.

II. Oberoende

2. *Hur skulle du beskriva din skyldighet att vara oberoende i ditt arbete, och hur avser du konkret att tillämpa denna princip?*

Helt i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (artikel 213) kommer jag i gemenskapens allmänna intresse att fullgöra mina skyldigheter under **full oavhängighet**, och jag kommer **vare sig att begära eller ta emot instruktioner från någon regering** eller något annat organ. Jag kommer självklart att avhålla mig från varje handling som kan betraktas som oförenlig med mina skyldigheter och kommer inte att utöva någon annan avlönad eller oavlönad yrkesverksamhet under min ämbets tid. I min dagliga gärning kommer jag helt att följa dessa principer, och jag kommer att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att undvika alla eventuella intressekonflikter. En förutsättning för att rätt definiera Europeiska unionens allmänna intresse är att man gör en förhandsbedömning av alla legitima intressen som berörs. Därför kommer jag att **lyssna uppmärksamt på alla berörda parter** innan jag fattar ett beslut, för att säkerställa en balanserad bedömning, samtidigt som varje otillbörlig påverkan på kommissionens beslut måste undvikas.

3. *Kan du detaljerat redovisa dina aktuella affärsmässiga, ekonomiska och politiska intressen och uppdrag, och eventuella andra engagemang som kan kollidera med dina kommande arbetsuppgifter?*

Som jag angav i den senaste ekonomiska förklaring som jag enligt lag måste lägga fram för det ungerska parlamentet har jag inte i dagsläget, och har heller **aldrig haft, några företagsintressen eller ekonomiska intressen i något företag eller någon företagskoncern**. Till mina politiska intressen hör mitt medlemskap i Ungerska Socialistpartiet, mina ståndpunkter som ledamot av presidiet för Europeiska socialdemokraternas parti och mitt uppdrag som vice ordförande för Socialistinternationals sedan 2003. Jag kommer **självklart att följa uppförandekoden** för kommissionsledamöter och deklarerar alla eventuella ekonomiska intressen eller tillgångar som kan ge upphov till intressekonflikter i samband med

fullgörandet av mina skyldigheter, om några ändringar skulle ske under min mandatperiod. Jag är helt övertygad om att denna **inarbetade praxis måste fortsätta för att säkra fullständig öppenhet och insyn i våra institutioner** och trovärdigheten hos dem som innehar politiska uppdrag.

III. Europeiska unionens framtid

4. Det är tydligt att innan fördraget om konstitutionen har ratificerats är kommissionen och dess ledamöter bundna av de existerande fördragen. Men när nu fördraget om konstitutionen har antagits, vilka åtgärder anser du att kommissionen redan nu kan vidta, utan att vänta på den formella ratificeringen?

Under de närmaste två åren kommer man att koncentrera sig på ratificeringen av konstitutionen. Detta tillhör givetvis de nationella regeringarnas ansvarsområde, men **kommissionen måste inta en försiktig men aktiv hållning och ge allmänheten** entydig och objektiv **information** om vad konstitutionen innebär, utan att därvid påverka de nationella diskussionerna på ett otillbörligt sätt. För EU:s medborgare måste vi förklara konstitutionens syfte, de värderingar, målsättningar och principer för unionen som fastställs i den samt dess faktiska innehåll, för att främja och fokusera de nationella diskussioner som kommer att bereda vägen för ratificeringsförfarandena.

Dessutom förutsätter konstitutionen att ett stort antal genomförandebestämmelser antas för de olika innovationerna, och detta måste i de flesta fall ske på grundval av ett förslag från kommissionen. Därför **bör vi, där så är nödvändigt, inleda de nödvändiga förberedelserna** och inte nöja oss med att avvakta tills konstitutionen formellt träder i kraft. **I en förklaring från regeringskonferensen** anges uttryckligen att inrättandet av en **europaisk avdelning för yttre åtgärder**, som skall bistå EU:s utrikesminister, **skall vara en gemensam uppgift** för kommissionen, den höge representanten och medlemsstaterna. Inom andra områden bör dock kommissionen **ha förhandskontakter med de andra institutionerna och samråda med berörda parter** för att vara beredd att lägga fram förslag i rätt tid. Ett bra exempel på detta skulle kunna vara mandatet att förhandla om EU:s anslutning till Europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (artiklarna 1-9) eller principerna och villkoren för delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter (artiklarna I-36 och I-37). I den mån som konstitutionen kodifierar den praxis som kommissionen har i dag bör vi självklart fortsätta med den, även innan konstitutionen träder i kraft. Ett **aktivt utbyte och en öppen dialog med det civila samhället**, breda samråd med berörda parter om de viktigaste lagstiftningsförslagen och tydligt definierade förfaranden inom kommissionen är några självklara exempel på sådan praxis.

Den **allmänna principen bör vara att kommissionen**, i alla åtgärder och förslag, **helt och fullt beaktar den nya konstitutionens perspektiv och anda**. Detta är en känslig politisk fråga. Därför bör kommissionen inta en försiktig hållning under tiden mellan konstitutionens undertecknande och ikraftträdande, och vi bör **undvika att lägga oss i nationella diskussioner om fördragsändringar**.

Ur rättslig synvinkel är det ett ganska begränsat antal nya bestämmelser som skulle kunna tillämpas redan innan konstitutionen träder i kraft, eftersom de flesta

innovationerna skulle stå i strid med gällande bestämmelser i de befintliga fördragen. Det finns dock **några bestämmelser** som **innebär ett tillägg** till dagens situation eller där **tillämpningen inte skulle stå i strid med de befintliga fördragen**. När det gäller några av dessa, som den **årliga och fleråriga interinstitutionella programplaneringen** (artikel I-26.1) finns det ett tydligt intresse av att så tidigt som möjligt involvera alla som berörs (t.ex. Europaparlamentet) i planeringsprocessen.

5. *Lissabonstrategin är en tioårsstrategi som ska göra EU till världens mest dynamiska konkurrenskraftiga och hållbara ekonomi till år 2010. Lissabonstrategin vilar på tre pelare för hållbar utveckling: ekonomi, socialpolitik och miljö. Ditt mandat löper fram till just 2010. Vad skulle du göra som kommissionsledamot för att snabba upp framstegen mot Lissabonmålen, och vilka anser du vara de högst prioriterade åtgärderna?*

År 2000 inledde Europeiska rådet i Lissabon processen för att omvandla **Europeiska unionen till världens mest dynamiska, konkurrenskraftiga och hållbara ekonomi till år 2010**. Det är ett **mycket ambitiöst mål**, som berör många olika områden: konkurrenskraft, kunskapsbaserad ekonomi, ekonomisk tillväxt, fler och bättre arbetstillfällen, stärkt social sammanhållning, miljöskydd (ett nytt mål sedan 2001). **Lissabonstrategin** ger oss ett styrmedel och en begreppsmässig ram, men **genomförandet måste påskyndas och processen ges en skjuts framåt**.

Vi har åstadkommit **betydande framsteg** på flera fronter, **men vi kan inte nöja oss med dessa framgångar**. Under de senaste fyra åren har över sex miljoner arbetstillfällen skapats, och flera viktiga marknader (t.ex. telekommunikation, el, gas och posttjänster) har helt eller delvis öppnats för konkurrens. Flera Lissabonrelaterade rättsakter har också antagits. Ändå ser det i dag **inte ut som om EU kommer att kunna uppnå sina fastställda mål till 2010**.

Det finns flera skäl till att resultaten hittills varit relativt otillfredsställande. Sedan 2001 har världsekonomin drabbats av en ihållande allmän konjunkturnedgång, som står i vägen för strukturreformer och gör det svårt att uppnå våra ambitiösa mål. Den svaga tillväxten har varit en av den europeiska ekonomins värsta fiender i flera år. Andra faktorer som bidragit till denna kontroversiella bild är medlemsstaternas bristande politiska vilja att se till att åtagandena blir till konkreta resultat, de allvarliga förseningarna i samband med införlivandet och tillämpningen av åtgärderna och det faktum att arbetsmarknadens parter inte deltagit i tillräcklig utsträckning.

Alla dessa **svårigheter får dock inte påverka vår beslutsamma strävan mot att uppnå våra slutmål**. Tvärtom måste **engagemanget öka och arbetet med att genomföra åtgärder intensifieras**. Detta måste dock ske på ett flexibelt sätt som möjliggör en **anpassning till nya förhållanden**. I det långsiktiga tioåriga tidsperspektivet omfattas flera ekonomiska cykler och villkoren kommer därför att förändras på ett sätt som förutsätter en viss omfokusering av politiken.

Som blivande medlem i kommissionsledamöternas Lissabongrupp är jag fast besluten att aktivt bidra till att denna strategi skall bli en framgång genom att se till att åtagandena om **ytterligare liberalisering** av energimarknaden efterlevs. Dessutom måste befintlig lagstiftning om **förbättrad styrning av energiefterfrågan** genomföras. Energieffektiviteten

och **försörjningstryggheten** måste också förbättras. **Användning av förnybar energi** för att minska utsläppen av växthusgaser bör prioriteras. Programmet "Intelligent energi – Europa" bör ha en viktig funktion i detta sammanhang. Om **EU:s regioner (även i de "nya" medlemsstaterna) sammankopplas i energi-, telekommunikations- och transportnät kommer det att ge en skjuts åt tillväxten** och underlätta tillvaron för företag i hela Europa, även små och medelstora företag.

Om jag skall se längre än till mitt eget område så är jag rent allmänt övertygad om att vi **framför allt bör inrikta oss på** att alla åtaganden **genomförs och tillämpas korrekt**. Halvtidsöversynen 2005 bör utnyttjas som ett viktigt tillfälle för en inventering av alla de centrala delarna av Lissabonstrategin så att man kan lägga fram en allsidig utvärdering för beslutsfattare och allmänhet. Därför ser jag fram emot Kok-gruppens resultat och rekommendationer, som kan ge en nystart åt strategin.

Som jag ser det står vi inför **flera stora** utmaningar. Personligen anser jag att vi **måste se till att den europeiska allmänhetens engagemang breddas och fördjupas**, genom förbättrad information till medborgarna om våra strategiska satsningar. På medellång sikt står vi också inför betydande utmaningar i form av den åldrande europeiska befolkningen och de viktiga **strukturella reformer** inom socialförsäkrings- och pensionssystem som fortfarande återstår att göra i vissa medlemsstater, samtidigt som **en balanserad budget** är ett krav enligt EU:s makroekonomiska ram. Jag anser också att **politiken** måste vara **väl avvägd** (modernisering och bevarande av det europeiska socialsystemet, ökad global konkurrenskraft för Europa och en miljömedveten ekonomisk modell). Detta förutsätter politisk klokhet, särskilt vid ekonomisk nedgång och med tanke på den allt större globala konkurrensen, där det vid sidan av våra partner på andra sidan Atlanten finns stora nya konkurrenter som Kina och Indien. **Europa bör satsa på tillväxt, sysselsättning, konkurrenskraft och investeringar i humankapital**. Därför bör den nyligen genomförda utvidgningen utnyttjas som ett viktigt tillfälle för att öka den globala tyngden för Europeiska unionen som helhet samt som **drivkraft för ökad tillväxt och produktivitet**. Ju förr de nya medlemsstaterna **sammankopplas och integreras** med en välfungerande inre marknad desto tidigare kan vi dra nytta av dessa möjligheter.

6. Hur avser du att förbättra kommissionens image gentemot allmänheten?

Effektiv kommunikation måste bygga på **personligt engagemang, god förvaltning och partnerskap i beslutsfattandet**. Alla kommissionsledamöter bör arbeta för att förbättra den allmänna bilden av vår institution, och jag är fast besluten att göra detta. Jag **planerar att delta aktivt i alla EU-relaterade diskussioner som rör mitt område och som förs i mitt hemland**. Att delta i möten, konferenser och personligen vara tillgänglig för pressen när helst det är nödvändigt är det enda sättet att komma närmare medborgarna, som måste få möta "människor" och inte bara jättelika byggnader och sofistikerade dokument som representerar "Bryssel". Vid sidan av mitt eget område kommer jag att ägna mycket tid åt övergripande frågor. Det är mycket viktigt att **kommissionen sprider sitt budskap på varje medlemsstats språk**. Vi måste var och en vara redo att ta på oss denna uppgift så att vi alla kan befrukta ett övergripande europeiskt perspektiv.

För kommissionen skall kunna ses som en trovärdig och respekterad informationskälla **måste insynen i dess arbete vara så stor som möjligt**. Medborgarna måste kunna förstå hur besluten fattas, särskilt när de påverkar deras egna liv. Särskilt tonvikt måste läggas på institutionens finansiella förvaltning. Europeiska unionens beslut utarbetas gemensamt av olika institutioner och medlemsstaterna, och därför måste allmänheten förstå att också

ansvaret för besluten är delat. Man måste redan från början fastställa hur en fråga skall kommuniceras. **Kommunikationen bör bli ett självklart led i beslutsfattandet**, och kommunikationsstrategier måste utarbetas för centrala politiska initiativ. Den interna samordningen bör stärkas ytterligare för att maximera kommunikationsinsatserna, och storskaliga informationskampanjer måste organiseras om centrala områden.

Man måste ta vederbörlig hänsyn till att vi lever i de elektroniska mediernas tidsålder. **Kommissionsledamöterna bör använda den senaste tekniken i form av nya audiovisuella och elektroniska mediaverktyg.** Vi bör också upprätthålla en fruktbar dialog med opinionsbildare för att få ut en nyanserad bild av kommissionens arbete. Det är fortfarande den nationella politiken som tenderar att dominera pressrapporteringen i alla medlemsstater. Det gör det svårt att kommunicera på samma sätt till 25 länder från Bryssel. En decentralisering krävs. Kommissionens representationer i medlemsstaterna är särskilt viktiga när det gäller att kanalisera EU-aspekten in i de nationella politiska diskussionerna.

Inom kommissionen bör kommunikationen präglas av **en vilja att tillhandahålla tjänster.** All information bör lämnas snabbt och vara väl avvägd och tillförlitlig. Medborgarnas praktiska frågor måste besvaras. Det är av yttersta vikt att man bemöter falska föreställningar och myter om kommissionen och EU. Felaktig eller feltolkad information bör omedelbart korrigeras. Man bör göra en kompletterande satsning på att följa pressen och vederlägga felaktigheter. Sist men inte minst bör kommissionen använda vår tids teknik. Förutom audiovisuella medier bör man förbättra användningen av Internet och annan telekommunikation.

IV. Demokratisk redovisningsskyldighet gentemot Europaparlamentet

7. Hur ser du på din redovisningsskyldighet gentemot Europaparlamentet?

Europaparlamentet är den enda EU-institution som är direktvald och därmed har fullständig demokratisk legitimitet som företrädare för medlemsstaternas befolkning. Det är av största politiska vikt att **kommissionsledamöterna som grupp är helt redovisningsskyldiga gentemot Europaparlamentet eftersom detta stärker Europeiska unionens demokratiska strukturer.**

Parlamentet har haft en central betydelse för främjandet av den europeiska integreringen, och kommer säkerligen att ha det också i fortsättningen, samtidigt som det för EU närmare medborgarna. Jag ser med stor tillfredsställelse att Europaparlamentets befogenheter och inflytande har ökat stadigt under de senaste årtiondena.

Jag betraktar Europaparlamentet som en **naturlig allierad till kommissionen.** Därför är jag fast besluten att **föra en konstruktiv politisk dialog och bedriva samarbete på hög nivå** mellan de två institutionerna. Några exempel kommer att vara direkt tillgång och kommunikationskanaler till Europaparlamentets ledamöter, respekt för principen om öppenhet när det gäller kommissionens verksamhet, snabbt tillhandahållande av entydig information och villighet att lyssna till och noggrant överväga Europaparlamentets invändningar. Jag ställer mig helt bakom de åtaganden som kommissionen redan gjort enligt ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen och vill bekräfta den föreslagna kommissionsordföranden Barrosos ståndpunkt att det är nödvändigt med ett nära och positivt förhållande mellan kommissionen och Europaparlamentet, med respekt för de båda institutionernas roller och ansvarsområden. Jag stöder också helt principen att varje kommissionsledamot tar det politiska ansvaret för åtgärder inom det egna behörighetsområdet, utan att det påverkar principen om kommissionens kollektiva ansvar.

a. Från rent politisk synpunkt: anser du att om en utfrågning leder till ett negativt resultat så bör den föreslagne kommissionsledamoten dra tillbaka sin kandidatur?

Utfrågningarna är otvivelaktigt ett **avgörande led** i de förfaranden som Europaparlamentet fastställt för godkännande av kommissionen, som **stärker** den nya kommissionens **demokratiska legitimitet**. Alla nominerade kommissionsledamöter bör ta denna viktiga process på stort allvar, eftersom den är central för att upprätta ett förtroende mellan Europaparlamentet och kommissionsledamöterna. Kommissionens arbete kan inte lyckas utan Europaparlamentets fullständiga förtroende.

I ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen fastställs entydigt att **kommissionens ordförande kan uppmana en kommissionsledamot att avgå** om Europaparlamentet uttrycker ett bristande förtroende för honom eller henne. Därmed kan ordföranden, om en utfrågning utfaller negativt, uppmana den nominerade kommissionsledamoten att dra tillbaka sin kandidatur. Jag godtar helt dessa principer och håller med ordförande Barroso, som lovade Europaparlamentet att han inte kommer att tveka att uppmana en kommissionsledamot att avgå om han eller hon är uppenbart underpresterande eller inte fullgör sina skyldigheter enligt fördraget.

b. I vilken utsträckning anser du dig ansvarig för svar från dina tjänstemän till parlamentet på frågor från utskottet för framställningar eller andra ansvariga utskott? I vilken utsträckning anser du dig ansvarig för att förklara eller motivera kommissionens tidigare agerande, eller brist på agerande?

Som jag redan har deklarerat **kommer jag alltid att handla i enlighet med ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen** där det tydligt anges att ”utan att kommissionens kollegialitetsprincip påverkas, skall varje kommissionsledamot ta politiskt ansvar för verksamheten på det område som han eller hon är ansvarig för”. Jag tar det politiska ansvaret för mitt generaldirektorat, men generaldirektören svarar både inför mig och inför kommissionen som helhet när det gäller den korrekta tillämpningen av de riktlinjer som vi fastställer och, framför allt, för ledningen av generaldirektoratet. **När jag tillträder mitt ämbete förväntar jag mig att få uttömmande information från mina avdelningar om räckvidden för deras verksamhet, deras ansvarsområden samt problem och risker förbundna med det dagliga arbetet i vårt generaldirektorat.** Om några problem uppstår kommer jag att på grundval av en noggrann bedömning av situationen **försöka åtgärda situationen.** Jag är **fast besluten att säkerställa öppenhet och insyn och ett tillfredsställande informationsflöde till Europaparlamentet.** Därför kommer jag alltid att hålla Europaparlamentet underrättat om eventuella ändringar eller justeringar av betydelse som rör mitt område.

c. Hur uppfattar du begreppet politiskt ansvar gentemot parlamentet för ditt (dina) generaldirektorats aktiviteter? Vilka åtgärder ämnar du vidta för att tillse att ditt (dina) generaldirektorat är välskött(a)?

Som anges ovan vilar det politiska ansvaret på mig, men generaldirektören svarar både inför mig och inför kommissionen som helhet när det gäller att tillämpa de riktlinjer som vi fastställer korrekt och, i synnerhet, när det gäller att leda generaldirektoratet i enlighet med den ansvarsfördelning som fastställs i tjänsteföreskrifterna, budgetförordningen och arbetsordningen samt de regler som fastställs inom ramen för kommissionens administrativa och finansiella reform.

Jag hoppas och tror att mina relationer med de avdelningar som tillhör min portfölj först och främst kommer att grundas på lojalitet, förtroende och öppenhet. Från ett mer formalistiskt perspektiv stärks genom uppförandekoden generaldirektörernas och tjänstegrenarnas skyldighet att informera kommissionsledamöterna om all utveckling och alla externa kontakter som rör portföljen.

Det är visserligen först och främst generaldirektören som har det direkta ansvaret för ledningen av vårt generaldirektorat, men mitt politiska ansvar förutsätter ett **nära samarbete med mina tjänstegrenar** under alla delar av beslutsprocessen, från fastställandet av mål till själva resultaten (inbegripet verksamhetens juridiska och praktiska aspekter). Jag avser att driva detta samarbete på ett kraftfullt och effektivt sätt, och för detta behövs en förhands- och en efterhandsmekanism. Jag tänker också se till att det finns ett kontinuerligt informationsflöde med öppen kommunikation i båda riktningar mellan mig och generaldirektören.

Den **viktigaste förhandsmekanismen** är bedömningen och utvärderingen av generaldirektoratets årliga förvaltningsplan, som måste innehålla tydliga mål och resultatindikatorer för det närmaste året, både på strategisk nivå och på verksamhetsnivå. Jag kommer att ålägga generaldirektören att lägga fram ett förslag till plan senast den 15 november före det aktuella året, så att det finns tid för den analys som krävs. När det gäller **efterhandsmekanismen** måste generaldirektören lägga fram sin årliga verksamhetsrapport om generaldirektoratets hela verksamhet. Den kommer att ge en god grund för övervakningen av hur vår verksamhet genomförs.

Jag kommer också att ålägga generaldirektören att två gånger om året ge mig en uttömmande rapport om all verksamhet som pågår eller planeras för att göra generaldirektoratets verksamhet mer tillförlitlig och öka möjligheterna att snabbt reagera på ändrade omständigheter. Detta måste givetvis kompletteras med regelbunden information om den dagliga verksamheten. Därför kommer jag minst varannan vecka att anordna **regelbundna möten** med generaldirektören, direktörerna och andra ansvariga tjänstemän för att diskutera hur aktuella initiativ fortlöper. Vid behov kommer givetvis också *ad hoc*-möten att hållas så att jag kan diskutera brådskande ärenden med berörda tjänstemän. All personal på generaldirektoratet måste självklart uppmuntras att kontinuerligt analysera vårt arbete och bedöma var riskerna finns. **Välfungerande förfaranden** har störst betydelse i detta sammanhang, men det är också viktigt med hängivenhet hos personalen och höga kvalitetskrav inom generaldirektoratet. Jag kommer därför att uppmuntra alla generaldirektoratets tjänstemän att identifiera sig med våra politiska mål och kommer att **stå till förfogande för yrkesmässiga dialoger och personliga möten på regelbunden basis**.

8. Hur viktigt anser du det är att implementera samarbetet mellan institutionerna (kommissionen-parlamentet), särskilt med de relevanta parlamentsutskotten i ditt kompetensområde? Vad innebär öppenhet för dig i denna nya situation, när det gäller lagstiftningsförfarandet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och i allmänhet när det gäller relationerna mellan institutionerna?

Jag anser att det är av yttersta vikt att samarbetet mellan institutionerna bedrivs korrekt, eftersom jag ser det som avgörande för att EU:s institutionella system skall fungera väl, för att EU:s beslutsfattande skall vara effektivt och ha legitimitet och för att principen om goda styrelseformer skall kunna genomföras. Samarbetet bör bygga på öppenhet, ömsesidigt förtroende, effektivitet och en kontinuerlig dialog. Självklart skall de gällande bestämmelser som fastställts i olika avtal (ramavtalet, beslutet om kommittéförfarandet och det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning) tillämpas fullt ut.

Jag förbinder mig att konsolidera och kontinuerligt hela tiden sträva efter allt bättre relationer med Europaparlamentets utskott för industrifrågor forskning och industri. Detta kommer att förutsätta en aktiv dialog, ett kontinuerligt informationsutbyte, närvaro vid sammanträden när helst detta anses nödvändigt och ständig hänsyn till kommitténs ståndpunkter. Jag är villig att närvara vid utskottssammanträden, både på inbjudan av utskottet och på eget initiativ, och avser att upprätta direkta kommunikationskanaler mellan parlamentsledamöterna, mig själv och min personal. Dessutom tänker jag lyssna uppmärksamt och ta hänsyn till alla invändningar och snabbt tillhandahålla tydlig information. Jag hoppas att vårt första "officiella" möte, utfrågningen, skall ge ett bra tillfälle att etablera en nära arbetsrelation baserad på ömsesidigt förtroende och respekt.

Jag fäster överhuvudtaget stor vikt vid öppenhet och insyn, eftersom det ger medborgarna möjlighet att delta mer aktivt i beslutsfattandet och garanterar större legitimitet för förvaltningen. Det är också själva grunden för ett fungerande samarbete mellan institutionerna, vilket är viktigt för att man skall kunna förbättra lagstiftningens kvalitet och genomföra principerna om demokratisk legitimitet, subsidiaritet, proportionalitet och rättslig säkerhet. Jag kommer självklart att hålla de andra institutionerna underrättade om kommissionens arbete inom mitt område under hela lagstiftningsprocessen. Jag ser med stor tillfredsställelse de framsteg som redan gjorts för att främja ökad öppenhet, insyn och tillgänglighet i EU-institutionernas arbete, både i förhållande till allmänheten och mellan de olika institutionerna. Jag stöder helt de principer och regler som ligger till grund för förordning 1049/2001 om allmänhetens tillgång till handlingar, som visat sig vara mycket effektiv. Det samma gäller för kommissionens, rådets och Europaparlamentets åtaganden enligt det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning samt kommissionens åtaganden enligt ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen (särskilt bilaga III i detta) och 1999 års beslut om kommittéförfarandet. Jag är fast besluten att se till att de bestämmelser som fastställs i dessa avtal tillämpas korrekt och att öka insynen och förbättra informationsflödet i mitt dagliga arbete.

V. Ett integrerat jämställdhetsperspektiv

9. *Vilka konkreta åtgärder anser du nödvändiga för att tillse att ett integrerat jämställdhetsperspektiv genomförs i ditt politikområde? Har du en politisk strategi, och vilka ekonomiska och mänskliga resurser anser du behövs för att integrera jämställdheten inom ditt område?*

Precis som inom andra delar i kommissionen måste man inom energisektorn inleda arbetet med att integrera ett jämställdhetsperspektiv med att förbättra rutinerna på Generaldirektoratet för energi och transport. I detta sammanhang har man allt mer satsat på åtgärder för att förbättra jämställdheten mellan könen, exempelvis åtgärder för att uppnå en jämn könsfördelning i urvalskommittéer och all annan ordinarie verksamhet som t.ex. utbildning och ansökningsomgångar. Dessa ansträngningar kommer att fortsätta och intensifieras i framtiden.

Dessutom har kontinuerliga insatser gjorts - och kommer att göras - för att se till att politiken och de konkreta förslagen är könsneutrala och främjar jämlikhet mellan könen.

- Det första exempel som illustrerar dessa ansträngningar är den interna grupp som inrättats inom Generaldirektoratet för energi och transport för att diskutera och säkerställa lika möjligheter, inte bara internt när det gäller personalfrågor utan även när det gäller den politik som förs. Gruppens syfte är att se till att jämställdhetshänsyn beaktas fullt ut i de strategier och åtgärder som direktoratet stöder. Dessutom fungerar gruppen som en plattform för spridning av idéer och goda arbetsmetoder, vilket bidrar till att jämställdhetsperspektivet på lämpligt sätt beaktas i energipolitiken.
- Inga tidigare undersökningar som medfinansierats för att utreda jämställdhetsfrågor har inriktats särskilt på energisektorn. I framtiden bör särskilda undersökningar övervägas inom energiområdet, samtidigt som man fortsätter med de allmänna undersökningarna. De allmänna undersökningarna för att bedöma effekterna av vår politik, särskilt de sociala effekterna, bör innehålla en systematisk uppdelning av data efter kön. En sådan strategi kommer också att antas i samband med det nya ramprogrammet för forskning och utveckling.
- En annan aspekt som bör ges större utrymme i framtiden är stödet till kvinnoorganisationer, som bör uppmuntras att bli aktiva inom energisektorn. Redan i dag ger kommissionen stöd och deltar i den informella diskussionsgruppen "Women in energy", som består av kvinnor med ledande befattningar i energiföretag eller -organisationer. Sådana initiativ bör i framtiden betraktas som förebilder och uppmuntras.